

Poczet prezesów Okręgu Wielkopolskiego PZF i jego poprzedników

Postwerthzeichensammlervereins Posen (1894–1918?)

1894–?: **Dohrmann**

Prócz nazwiska oraz informacji że był narodowości niemieckiej i był urzędnikiem kolejowym brak innych informacji. Nie wiadomo także do kiedy pełnił funkcję prezesa.

Związek Filatelistów (1920–1924 i 1930–1933?)

1920–1924: **Kazimierz Bajoński (1880–1927)**

Kazimierz Teofil Bajoński urodził się w Raszkowie koło Ostrowa Wielkopolskiego 10 lutego 1880 roku. Po ukończeniu w Ostrowie gimnazjum, odbył w Akwizgranie studia handlowe, które to dalej kontynuował w Anglii oraz we Fryburgu, gdzie otrzymał doktorat z zakresu ekonomii politycznej. K. Bajoński brał udział w tworzeniu Banku Polskiego, a od 1923 uczestniczył w pracach nad wprowadzeniem złotego. Był autorem pracy „Bank przemysłowców”. W 1920 roku założył wraz z Michałem Grobelskim i Sewerynem Lange „Związek Filatelistów”, który istniał do 1924 roku i liczył 35 członków. Zmarł 28 marca 1927 roku w sanatorium w okolicach Drezna. Prawdopodobnie pochowany na cmentarzu przy ul. Samotnej w Poznaniu (w spisie cmentarnym znajduje się adnotacja, że został tam pochowany „dr. Bajoński” — niestety bez żadnych dat).

1930–1933: **Seweryn Lang (1873–1933)**

Pułkownik Seweryn Lang urodził się 5 stycznia 1873 roku w Lisku (rzeszowskie). W latach 1922–1923 członek mieszanej komisji rozrachunkowej, która to prowadziła rozliczenia finansowe pomiędzy Polską a ZSRR po traktacie ryskim. Od 1927 roku na emeryturze. Był opisywany we „IWF” oraz „IKF”, jako założyciel „Związku Filatelistów, i jego prezes”. Lwowska gazeta z 1930 roku podaje, że w Poznaniu powstał „Związek Filatelistów”, a na jego czele stanął S. Lang. Jest to prawdopodobnie reaktywacja zawieszzonego w 1924 roku związku. Zmarł 7 maja 1933 w trakcie pełnienia funkcji prezesa. Pochowany na poznańskiej cytadeli na Cmentarzu Garnizonowym, grób zachował się do dziś.

Wielkopolski Klub Filatelistów w Poznaniu (1933–1939 i 1945–1950)

1933–1937: **Stefan Musil** (1884–?)

Pierwszy prezes „Wielkopolskiego Klubu Filatelistów w Poznaniu”. Major żandarmerii. Według informacji zawartych w roczniku oficerskim rezerw z 1934 roku urodził się 9 września 1884 roku. Służył w 7 dywizjonie żandarmerii w Kościanie (tam pełnił funkcję komendanta) i w Poznaniu. W latach 1923–1924 był komendantem Kadry Szwadronu Zapasowego. Pomimo kwerendy brak informacji kiedy zmarł, ani gdzie został pochowany.

1937–1939 i 1945–1950: **Witold Urbański** (1899–1965)

Z wykształcenia bankowiec. Drugi prezes „Wielkopolskiego Klubu Filatelistów w Poznaniu” do 1939 roku oraz po wojnie, aż do czasu włączenia go w skład PZF. Po powstaniu PZF do 1957 roku pełnił funkcję przewodniczącego oddziału. Od 1957 przewodniczący honorowy. Łącznie przez prawie 20 lat kierował pracami filatelistów w Poznaniu. Redaktor naczelny „Filatelisty Polskiego” (1947–1950), członek ZG pierwszej kadencji (1951–1953). Filatelista tradycyjny specjalizujący się m.in. w starej Turcji czy Helgolandzie, za co zdobył wiele medali (m.in. na VI i VII OWF, Intermess II). Jako jeden z pierwszych filatelistów uhonorowany został w 1955 roku Złotą Odznaką PZF. Prócz tego otrzymał medal „Za zasługi w rozwoju publikacji filatelistycznych” w 1970 roku (pośmiertnie). Zmarł 15 stycznia 1965 roku w Poznaniu. Pochowany na Cmentarzu Górczyńskim.

Oddział Poznański PZF (1950–1969)

1950–1957: **Witold Urbański** (1899–1965)

Biogram W. Urbańskiego znajduje się powyżej.

1957–1959: **Tadeusz Dorożala** (1898–1964)

Urodził się 6 sierpnia 1898 roku w Poznaniu. Już w latach 20. XX wieku ogłaszał się na łamach czasopisma „Ikaros” jako filatelista chętny na wymianę walorów. Jeden z członków założycieli reaktywowanego w 1945 roku „Wielkopolskiego Klubu Filatelistów”, w latach 1945–1950 jego sekretarz. W latach 1950–1957 sekretarz Oddziału Poznańskiego PZF, a w 1957–1959 prezes. Jako jeden z pierwszych filatelistów w Polsce zbierał i propagował znaczki sakralne jako zbiór tematyczny. Autor wielu artykułów o tematyce sakralnej. Jeden ze założycieli klubu „Święty Gabriel” i jego pierwszy sekretarz. Pierwszy wiceprzewodniczący powstałej w 1956 roku komisji ds. filatelistyki problemowej

(tematycznej). Jako jeden z pierwszych filatelistów w Polsce odznaczony Złotą Odznaką PZF. Prócz znaczków o tematyce religijnej zbierał i wystawiał także temat muzyka oraz starą Austrię. Zmarł 24 kwietnia 1964 roku w Poznaniu i pochowany został na Cmentarzu Górczyńskim.

1959–1969: **Henryk Podbielski** (1923–1974)

Urodził się w 4 czerwca 1923 roku w Kępnie. Z zawodu ekonomista i urzędnik pocztowy. Działacz WKF, redaktor „Filatelisty Polskiego” (1948–1950) oraz członek redakcji „Wielkopolskich Wiadomości Filatelistycznych”. Wiceprzewodniczący (1950–1959) oraz przewodniczący (1959–1969) Zarządu Oddziału Poznańskiego PZF. Wieloletni członek Zarządu Głównego PZF. Dwukrotnie odznaczony Złotą Odznaką PZF oraz szeregiem innych odznaczeń. Zbieracz znaczków o tematyce sportowej, oraz znaczków Polskich. Czynn timer popierał kluby zainteresowań „Olimpijczyk” i „Polonica”. Inicjator i współorganizator poczt balonowych oraz wielu wystaw. Zmarł 5 marca 1974 w Poznaniu i pochowany został na poznańskim Junikowie.

Okręg Poznański PZF (1969–1994)

1969–1973: **Zygmunt Obrąpalski** (1910–1991)

Chemik, pracownik Wydziału Chemii Uniwersytetu Poznańskiego. W Poznaniu osiadł w 1945 roku jako repatriant z Wilna. Od czasów przedwojennych przyjaźnił się z Ildefonsem Houwaltem (1910–1987) znanym i cenionym malarzem. W latach 1963–1971 przewodniczący komisji Naukowo-Badawczej Okręgu Poznańskiego PZF, w latach 1963–1969 wiceprzewodniczący Oddziału, a latach 1969–1973 jego prezes (w latach 1950–1969 istniała funkcja przewodniczącego oddziału, a wraz z nowym statutem zmieniono ją na prezesa okręgu). W latach 1969–1973 członek Zarządu Głównego PZF, jako prezes Okręgu. Odznaczony Złotą Odznaką PZF oraz szeregiem innych odznaczeń. Przewodniczący komitetu organizacyjnego wystawy „Tematica 68”. Sędzia filatelistyczny i wystawca — zbiór „Ptaki”. Zmarł 16 maja 1991 roku i pochowany został w Poznaniu na Cmentarzu Sołackim (ul. Lutycka), wraz ze zmarłą w 2004 roku żoną Fortunatą, cenioną i bardzo znaną fotografką, a także filatelistką.

1973–1975: Jan Witkowski (1907–1996)

Jan Witkowski urodził się 14 czerwca 1907 roku w Jeżowie koło Świecia nad Wisłą. Jeszcze będąc studentem założył (w roku 1927) przedsiębiorstwo filatelistyczno-wydawnicze, które przekształciło się w „Dom Filatelistyczny” — największy w Poznaniu przed i po wojnie sklep filatelistyczny. Przedsiębiorstwo to pod różnymi nazwami istniało do 1962 roku. Od 1930 roku wydawał corocznie katalog znaczków polskich. W latach 1931–1939 wydaje „Ilustrowane Wiadomości Filatelistyczne” — pismo filatelistyczne z największym nakładem w międzywojennej

Polsce. Prócz tego sprzedawał sprzęt filatelistyczny, m.in. pincety ze swoim logiem, klasery, wykładniki i inne.

Od 1923 roku Jan Witkowski był członkiem związków filatelistycznych w Polsce. W okresie międzywojennym współpracuje szeroko także z filatelistami toruńskimi, do których to związków należy. Po wojnie bierze udział w organizacji wpiery Wielkopolskiego Klubu Filatelistów, a później Oddziału Poznańskiego PZF. Aż do śmierci zasiada we władzach oddziału/okręgu piastując także funkcję prezesa (w latach 70.). Przez wiele lat jest także członkiem władz centralnych, zasiadając w prezydium Zarządu Głównego PZF. Piastował także ważne funkcje międzynarodowe. Od 1973 był wiceprezesem Międzynarodowego Stowarzyszenia Dziennikarzy Filatelistycznych (AIJP). Był także członkiem związków filatelistów tematyków włoskich i szwajcarskich oraz Royal Philatelic Society w Londynie.

W roli wystawcy na arenie międzynarodowej debiutuje w 1933 roku na wystawie „FIP-WIPA” w Wiedniu. W 1935 po raz pierwszy został komisarzem na wystawie FIP w Królewcu. Po wojnie organizuje i współorganizuje wielkie poznańskie wystawy w tym krajowe, m.in. VI OWF w 1955, międzynarodowe „Intermess II 1961” oraz „Tematica 68”, a ukoronowaniem jego pracy jako organizatora była wystawa światowa „Polska 73”. Nie sposób przeliczyć wystaw, które widział i oceniał Jan Witkowski przez 60 lat! W swych filatelistycznych podróżach zwiedził setki wystaw oraz wszystkie kontynenty prócz Afryki. Jak wystawca w ostatnich latach życia z powodzeniem wystawiał zbiór pamiątek z wystaw filatelistycznych, w których uczestniczył. Jest jednym z niewielu sędziów filatelistycznych, który mógł się pochwalić przewodnictwem dwóch komisji sędziowskich na światowych wystawach i to w przeciągu 20 lat! („Polska 73” i „Polska 93”).

Wiedzę swoją przekazywał w artykułach ukazujących się na łamach prasy filatelistycznej w kraju, poczynając od czasów przedwojennych do lat 90. Nie dziwi więc fakt, że był jednym z pierwszych odznaczony medalem „Za Zasługi Dla Rozwoju Publikacji Filatelistycznych”. Wygłaszał też liczne pogadanki i wykłady oraz opiekował się z ramienia zarządu oddziału/okręgu wieloma kołami PZF.

Medali i nagród, jakie Jan Witkowski otrzymał, nie sposób zliczyć. Z odznaczeń państwowych najwyższym, które otrzymał, był Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Ze związkowych otrzymał wszystkie możliwe, w tym tytuł Członka Honorowego PZF (1981). Posiadał też szereg

wyróżnień resortowych. Wiele z tych odznaczeń i wyróżnień otrzymywał jako pierwsza osoba w kraju. Był też Honorowym Obywatelem miasta Poznania. Z odznaczeń i wyróżnień międzynarodowych posiadał m.in. złotą odznaką AIJP, certyfikat członka Royal Philatelic Society, połączone odznakę poczty ONZ, złoty medal Włoskiego Związku Tematyków oraz — jako jedyny polski filatelista — został w 1993 roku uhonorowany najwyższym wyróżnieniem FIP: „Award for Appreciation”.

Żoną J. Witkowskiego była Czesława „Czechna” Witkowska zd. Andrzejewska (zmarła w listopadzie 1996) wielokrotna medalistka wystaw krajowych i światowych za zbiór znaczków polskich oraz „Thurn und Taxis”, już od czasów przedwojennych aż do lat 90. XX wieku. Stanowili bardzo udane małżeństwo, niestety bezdzietne.

Jan Witkowski zmarł 4 stycznia 1996 roku w Poznaniu w wieku 89 lat. Pochowany został na Cmentarzu Górczyńskim. Został upamiętniony medalem jego imienia przyznawanym przez klub zbieraczy znaczków polskich w Niemczech ARGE POLEN. Jego podobizna widnieje na znaku opłaty kartki pocztowej (Cp 1283) emitowanej przez Poczta Polską w 2002 roku z okazji Europejskiego Spotkania Młodych Filatelistów w Opolu oraz datownika okolicznościowym stosowanym 25 lutego 2006 w UP Poznań 1. Po jego śmierci Koło Miejskie PZF w Poznaniu przyjęło jego imię.

1975–1994: **Ludwik Malendowicz** (ur. 1942)

Profesor Ludwik Kazimierz Malendowicz urodził się 21 lutego 1942 roku w Swarzędzu. Z zawodu lekarz endokrynolog, profesor doktor habilitowany, w latach 1984–1990 Dziekan Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Poznaniu. Do PZF wstąpił w 1961 roku. W latach 60. skarbnik i przewodniczący koła PZF w Swarzędzu. Od 1968 działał w Zarządzie Okręgu PZF w Poznaniu. Sekretarz (1973–1975) i prezes Zarządu Okręgu Wielkopolskiego PZF (1975–1994). Członek Zarządu Głównego PZF (1975) i wiceprezes ZG PZF (1977–1994). W latach 1994–2002 oraz 2006–2011 Prezes Zarządu Głównego PZF. Wykładowca w Studium Filatelistyki PZF, Członek Honorowy PZF (1994) oraz Prezes Honorowy PZF (2002). Za działalność filatelistyczną wyróżniony m.in. Złotą Odznaką Honorową PZF, złotą odznaką „Za Zasługi dla Polskiej Filatelistyki” czy medalem im. Jana Witkowskiego (1998), a także szeregiem odznaczeń zagranicznych. Za pracę zawodową i działalność społeczną został uhonorowany wieloma odznaczeniami i odznakami, m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2011). Zbieracz m.in. kart pocztowych (np. zbiór „Islandia”) oraz tematyczny („Atom”). Laureat i współorganizator wielu wystaw, w tym dwóch światowych („Polska 73” oraz „Polska 93”).

Okręg Wielkopolski (od 1994)

1994–1998: **Edmund Jankowski** (1926–2016)

Urodzony 17 listopada 1926 w Lesznie. Prawnik, prezydent miasta Leszna (1975–1979), wicewojewoda leszczyński (1979–1990), prezes Aeroklubu Leszczyńskiego (1980–1990). Do Polskiego Związku Filatelistów wstąpił w 1954 roku. Początkowo wiceprezes, a od 1963 nieprzerwanie prezes Zarządu Koła PZF w Lesznie. Od 1963 członek Zarządu Okręgu PZF w Poznaniu, a od 1994 do 1998 prezes Zarządu Okręgu i członek Zarządu Głównego PZF. Członek Honorowy PZF. Odznaczony wieloma odznaczeniami i medalami związkowymi i państwowymi. Współorganizator wielu wystaw oraz poczty balonowej i szybowcowej w Lesznie. Wystawca zbiorów z historii Leszna oraz tematycznych o II wojnie światowej. Zmarł 15 lipca 2016 w Lesznie i tam też pochowany.

1998–2013: **Bogumił Ciesielski** (ur. 1943)

Urodził się 11 lutego 1943 roku w Poznaniu. Z zawodu geograf i inżynier geolog górniczy. Do PZF wstąpił w 1954 roku jako członek młodzieżowy do Koła PZF Poznań-Miasto. Członek i wieloletni sekretarz Zarządu Koła (1976–1997). Przewodniczący Okręgowej Komisji Wystaw (1981–1991). Od 1998 prezes Zarządu Okręgu Wielkopolskiego PZF i członek ZG PZF. Dyrektor Biura Komitetu Organizacyjnego ŚWF „Polska 93”. Założyciel Klubu Zainteresowań PZF „Giewont”, zrzeszającego kolekcjonerów znaków pocztowych o tematyce górskiej (1981). Współorganizator zjazdów członków klubu i wystaw tematycznych, wystawca, sędzia konkursowy II klasy. Współorganizator kilku poczt specjalnych. Jego eksponat „Alpinizm”, uzyskał wiele wysokich wyróżnień medalowych na wielu wystawach, w tym światowych. Inne tematy zainteresowań to geologia, górnictwo naftowe, minerały, skamieliny, a także historia poczty w Zakopanem. Odznaczony szeregiem medali związkowych, w tym godnością Członka Honorowego PZF nadaną w 2006 roku.

od 2013: **Maciej Kandulski** (ur. 1957)

Urodził się w 1957 roku w Poznaniu. Pracownik naukowy Wydziału Matematyki i Informatyki UAM. Członek korporacji „Lechia”, prezes Stowarzyszenia Weteranów i Przyjaciół 14. Wielkopolskiej Dywizji Piechoty. Jachtowy sternik morski i praktykujący nurek. Członek koła Poznań-Miasto od 2011 roku. Współredaktor biuletynu klubu „Tematica”. Zainteresowania filatelistyczne: obiekty związane z kompozytorem Ryszardem Wagnerem i jego operą „Pierścień Nibelungów”. Prezes Okręgu od 7 grudnia 2013 roku.